SPEJDERNES MAGASIN

43. årgang nr. 6 . august-september 1959

ALLE TIDERS LEJR

Bruger jeg for store ord allerede i overskriften? Det må I selv dømme om, men for os i lejrledelsen var det alle tiders lejr, og det var jer, der gjorde den til det.

Godt patruljesystem, pæne lejrpladser og reglementeret påklædte spejdere prægede lejrpladsen, der var den smukkest beliggende, vi endnu har haft.

Men det allerbedste var, at samarbejdet og god tone også prægede troppene, og at de forstod at beskæftige sig selv og få noget ud af tiden. Lejren blev en samling af tropslejre i stedet for en korpslejr, og det var det, vi ville opnå.

Og så var der jo alligevel noget, som den enkelte tropslejr ikke kan byde på. 8000 spejdere samlet til lejrbål og gudstjeneste var en særlig oplevelse, I vil huske længe.

Den store øvelse i det dejlige terræn ved Stubbe sø er også værd at huske.

De mange udenlandske kammerater, de mange spejdere fra alle dele af vort land, Færøerne og Grønland medregnet, lærte du vel at kende. De var blandet sammen i alle distrikter, for at ingen skulle nøjes med at omgås troppene derhjemme fra.

Der var ingen konkurrencer, men du har vel været med i en ædel kappestrid om at repræsentere dit korps bedst muligt. Det kan blive bedre endnu, og vi skal videre frem, men denne jubilæumslejr har givet folk et godt indtryk af, hvad spejderne kan.

Arbejd videre på det grundlag, slap ikke af og hvil på laurbærrene, prøv at sætte vor standard endnu højere, jubilæumsåret er endnu ikke forbi —

idag — igår
halvtredsindstyve år
vil trampe takten mens vi går.

Thorkild Glad.

Der sker mere i Jubilæums-året

Selv om jubilæumslejren var det største arrangement i jubilæumsåret, så er der dog endnu andre og store arrangementer i vente.

Den 19. november er korpsets jubilæumsdag, og den dag vil alle troppe samles i deres egne lokaler for der at holde et festligt møde og få lejlighed til at høre en tale af spejderchefen, indtalt på grammofonplade.

Et budskab vil samtidig blive signaleret ud over hele landet, og det bliver spejdere, der selv gør det ved at signalere fra kirketårn til kirketårn landet rundt. Så I kan godt gå i gang med at træne i at signalere med lommelygte.

Endelig bliver der afholdt en fest i Tivolis Koncertsal, hvor der samles så mange spejderførere som muligt fra hele landet samt repræsentation for udenlandske spejderkorps.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fra Ebeltoft og er fotograferet af TF Arthur Sønderlev, Leotroppen.

Alle tiders lejr 102
Begivenheder i jubilæumsåret 102
I tordenvejr 103
Magasinets fotokonkurrence 105
Jubilæumslejren 1959 106
Junglenyt 114
Livet i Waingunga-flokken 115
Spejder-Tidende 116
Glemte sager 116
Boghylden 119

I TORDENVEJR

En spændende sommerferiefortælling af ROBERT FISKER

Illustrationer: OLE HANSEN

Eet uheld kommer sjældent alene. Svend sprang af cyklen og stirrede opgivende på bagringen, der var flad som en mislykket pandekage. Åge kom masende længere nede ad den ujævne skovvej. Efter to dages ferie hos Åges onkel og tante, var Åges tante blevet syg og måtte på hospitalet, og så havde Åges onkel fundet det bedst, at de rejste hjem igen, da han selv stod for at skulle på en vigtig forretningsrejse. Han havde været ked af det, og de havde været ked af det, — men een god ting var der da ved det. Tantens sygdom var ikke alvorlig. Hun ville atter være oven senge efter nogle ugers ophold på hospitalet.

»Halløj, har den tabt vejret?« Åge bremsede op og sprang af sin cykel.

»Ja, noget i den retning!« udbrød Svend og stillede den havarerede cykel op ad et træ, »har du lappesagerne?«

»Jah, — det har jeg, men skal vi ikke vente lidt med at lappe!«

»Hvorfor det?«

»Kig engang op på himlen, Svendemand!«

Svend tørrede sveden af panden og fulgte Åges opfordring. Mod syd trak en blåsort bræmme skyer op over trætoppene. Den bredte sig med foruroligende hast. Varmen var også hæsligt trykkende. »Tror du ikke, vi kan nå at smække den lap på og så slippe et eller andet sted hen og komme i ly, inden det bryder løs?« spurgte Svend.

»Næh, hør!« En fjern, rullende torden bekræftede Åges svar, »vi gør vist klogest i at slippe i ly med det straks!«

»Men hvor, — her er jo så menneskeforladt som på en øde ø!« Svend så sig uvilkårligt om.

»Vi må søge ind i skoven. Det skulle være sært, om vi ikke kunne finde ly et sted derinde. Kom, der er en sti herhenne!« Åge trak sin cykel hen mod en smal sti, som mundede ud til vejen mellem nogle hasselbuske.

De asede hen ad den uvejsomme skovsti. Tordenskraldene blev hyppigere, og nu og da glimtede et lyn gennem den dystre uvejrsskumring, der efterhånden lagde sig over skoven. Det ville ikke vare længe, før regnen kom.

»Det her giver ikke meget ly for regnen!« brummede Svend fortrædeligt, »havde der endda været et hus, så man kunne komme under tag!«

»Hov — halløj — var det et hus, du ønskede?« råbte Åge, der gik forrest og netop var standset ved en brat drejning af stien, »her skal du bare se, her er hus for alle pengene! — Vær så artig!«

Stien mundede ud på en lysning i skoven, og her lå et smukt lille blokhus kun en halv snes meter fra de to drenge.

»Det var da et mærkeligt sted at lægge et sommerhus!« udbrød Svend.

»Skidt med det, lad os nu se at slippe hen til det, inden regnen kommer!«

Han havde næppe talt ud, før et dommedagsagtigt tordenbrag fik luften til at dirre, samtidig med at et blåhvidt lyn flakkede hen over himlen. Drengene løb med deres cykler over til huset og stillede cyklerne fra sig mod muren.

Åge bankede på, netop som et lyn og et nyt dommedagsbrag lyste og bragede. »Der er vist ingen hjemme!« råbte han, og i næste øjeblik styrtede regnen ned. Svend forsøgte sig med at banke på ruderne det eneste sted, hvor skodderne var slået fra, men han fik ligeså lidt ud af sine anstrengelser, som Åge ved døren. De trykkede sig ind mod muren for at undgå regnen mest muligt og gik om til den anden side af huset. Her var der en lille gårdsplads med en pumpe og et halvtag, en slags brændeskur, hvor der stod en dame- og en herrecykel. Svend gik løs på bagdøren, men fik intet svar på sin banken.

»Lad os få cyklerne ind under halvtaget der!« råbte Åge, og få minutter efter havde de hentet deres cykler og bragt dem og sig selv i ly under halvtaget. Våde var de ganske vist blevet, men dog ikke for noget at regne imod hvad de ville være blevet, hvis ikke de havde fundet huset.

Åge forsøgte sig endnu engang med at banke på bagdøren. Der var stadig ingen, der svarede. »Det er da mærkeligt, — de kan sikkert ikke være langt borte, når deres cykler står der!« udbrød han og tog prøvende i dørklinken. »Næh, vil du bare se, Svend, døren er ikke låset, bare der ikke er noget galt på færde her!«

Svend smuttede over til ham, og de trådte forsigtigt indenfor og kom ind i et lille køkken. Der lå flere småpakker på køkkenbordet, og der var lagt brænde parat i komfuret.

»Hallo, er her nogen!« råbte Åge. De stod begge stille og lyttede anspændt. Ikke en lyd ud over uvejrets larmen udenfor. Langsomt gik de hen til en åbentstående dør og kikkede ind i en rummelig stue. Der stod et stort bord henne ved vinduet. Bordpladen var fyldt med papirer og bøger og midt i det hele stod en skrivemaskine. Lige til højre for døren stod et stort akvarium på et bord. Drengene listede sig agtpågivende ind i værelset. Der hang en jakke over stolen ved skrivebordet. Åge gik derhen. Der sad et stykke beskrevet papir i maskinen. Ved den modsatte væg stod en bred divan.

»Det er mystisk, det her!« Svend så sig forundret omkring og kastede et undersøgende blik på akvariet.

»Mon de tror, de lever i Frode Fredegods tid, siden de sådan lader dørene stå åbne!« udbrød Åge,« — det er vist en roman eller sådan noget, det her i maskinen!«

»Hør, vi kan ikke være bekendt sådan at gå rundt og snuse!« Svend gjorde mine til at ville vende om.

»Vi må da undersøge, om der er noget galt på færde!« mente Åge, »det derhenne ser ud til at være køjerum!« Han gik hen til en dør-

åbning og kiggede ind. »Der er fire køjer, men ingen folk i den, mon — — !« Et udbrud fra Svend bragte ham til tavshed.

»Se derud!« hviskede Svend, »er det ikke en mand, der kommer der?«

Åge skyndte sig hen til vinduet og stirrede ud i regnen. »Hvor? — Ja, minsandten!« Han fik øje på en skikkelse, som kom til syne mellem træerne. »Hvordan er det, han ter sig, hvorfor kommer han ikke herover?«

Skikkelsen stod trykket op mod en gammel eg og stirrede over mod huset. I et lynglimt så de ham klart.

»Hør, han ser noget ubarberet og skummel ud!« hviskede Svend, »se, nu kommer han!«

»Han kan bestemt ikke have rent mel i posen, sådan som han sniglløber, dette her begynder at blive lovlig spændende!« mumlede Åge og trak sig tilbage fra vinduet.

»Han kommer herover, lad os slippe væk, så han ikke får øje på os!« gispede Svend.

»Det kan vi ikke nå, kom herind i køjerummet, her kan han ikke se os, hvis han kikker ind gennem vinduet!«

De trak sig ind i det halvmørke køjerum. Åge kikkede forsigtigt frem, men trak sig hurtigt tilbage, så han nær havde væltet Svend. »Av, sikken et forbryderfjæs, han så ud til lidt af hvert!«

»Der er en fangekoloni her på egnen, måske — — !«

»Sssh, — hør der er en ved bagdøren nu!« hviskede Åge, »hvad skal vi stille op, her er vi fanget som rotter i en fælde.«

»Ud gennem vinduet!« foreslog Svend.

»Sludder — — hør, nu piber dørhængslerne!«

»Ind under divanen!«

»Ja, den er god, men hurtigt!«

Drengene mavede sig i en frygtelig fart under den brede divan, så langt ind de kunne komme. De lå musestille og lyttede. Der lød skridt ude i køkkenet og en undertrykt hosten. Atter skridt og en svuppende lyd af vådt fodtøj. Fra deres skjul kunne de se gulvet helt over til skrivebordet. Nu så de et par våde, plørede lærredssko og det nederste af et par svære, blå bukser. Stilheden i stuen fyldtes af sagte, hæse åndedrag. Fødderne bevægede sig over mod skrivebordet. Her blev de stående, og drengene kunne høre den mystiske fremmede trække skuffer ud.

»Hum, fin lille skyder!« hørte de pludselig en dyb, hæs stemme brumme. Svend puffede til Åge med albuen, men turde ikke sige noget. Fyren rodede videre på bordet, men holdt så pludselig op. Fødderne vendte sig hurtigt med tæerne ud mod døren til køkkenet. Der lød støj og stemmer.

»Puh, Jens, jeg er så våd, at jeg ikke kan blive vådere!« Det var en kvindes stemme, og straks derefter en mandsstemme. »Også jeg, Else, lad os nu komme ind og få tørt kluns på!«

Fødderne ved skrivebordet bevægede sig hurtigt over mod divanen. Drengene turde næppe trække vejret. Nu stod fødderne lige foran dem med hælene vendt ind mod dem. De kunne forestille sig, at føddernes ejermand stod front mod skrivebordet og ventede på de nyankomne.

»Hvad er det for våde plamager på køkkengulvet?« hørte de kvindestemmen udbryde, »se, Jens, de fører ind i stuen.«

Der lød skridt og støj i værelset og så pludselig en hæs, skærende stemme: »Hænderne op!«

»Hvad skal det sige, hvad har De at gøre her, og hvem — — !

»Hold mund, læg jeres penge på bordet der — nå, lad det gå lidt villigt, jeg har ikke tid til at vente!«

»Næh, — det er dog — — — !

»Jens, gør, som han siger, manden er jo desperat!«

Åge puffede til Svend. Han havde fået en ide og gjorde ved tegn og minespil Svend forståeligt, hvad den gik ud på. Svend nikkede med sammenbidte læber.

»Også armbåndsurene og det sølvkors, tøsen der har om halsen!« hørte de røveren sige.

Drengene rakte hænderne frem. Åge nikkede, og i næste sekund greb de om hver sin ankel og rykkede til. Der lød et skarp smæld og et brag. Drengene kravlede hurtigt ud fra skjulet og hjalp en høj, lyshåret mand og en slank, ung dame med at overmande forbryderen.

»Det må jeg sige. Huset er fuldt af gæster!« udbrød damen og stirrede mildt overrasket på drengene, medens de hjalp husets ejer med at holde røveren.

»Der ligger en gammel livrem

inde på min køje, Else, hent den i en fart!« stønnede husets ejer. Få minutter efter var forbryderen bundet.

»Skynd dig så at få tørt tøj på, Else, og lav os en kop god kaffe!« Manden trak sin drivvåde skjorte af, mens hans ledsagerske gik ind i køjerummet og trak forhænget for. I har vel ikke noget imod, at jeg klæder mig om med det samme, drenge. — — Hør, hvor kommer De fra?« spurgte han så henvendt til den overmandede røver på gulvet. Han fik kun nogle hæse uforskammetheder til svar og opgav al videre udspørgen. Til gengæld måtte drengene, medens han klædte sig om, fortælle om deres ankomst til huset lige til det øjeblik, da de bragte røveren til at falde ved at rykke fødderne bort under ham.

»Nå, I troede nok, det var den helt store mystik!« lo manden, »men løsningen er såmænd såre simpel. Jeg hedder Jens Holm, og min kone og jeg har fået lov af skovejeren at benytte denne lille hytte i sommerferien. Min kone gør studier over dyrelivet i skovsøen, og jeg arbejder på en ungdomsbog. Jeg var taget med min kone i formiddag for at hjælpe hende nede ved søen, men uvejret overraskede os, så vi nær aldrig var nået helskindede hjem!«

»Der kommer nogen!« råbte Svend pludselig, og endnu inden nogen havde fået sagt yderligere, lød der en kraftig hundeglam udenfor og en hård banken på fordøren.

Jens Holm lukkede op. Et par uniformerede mænd stod udenfor med en stor schæferhund i snor. »Nå, det er lige Dem, vi har brug for!« udbrød hr. Holm, »jeg kan se, De er fra fangekolonien! — Kom indenfor!«

»Nå, — der har vi ham!« udbrød betjenten med hunden, »vi havde nær aldrig troet, det skulle lykkes os. Hvordan har De bragt ham i den tilstand?«

»Jo, det er snart en lang historie!« lo fru Holm, der nu dukkede frem fra køjerummet i tørre klæder og hurtigt og levende fortalte, hvad hun netop havde hørt drengene fortælle, og hvad hun og hendes mand havde været ude for.

»Det må jeg sige, det var flot gjort, han hører ikke til de skikkeligste!« brummede den ene af betjentene, jeg kommer til at bede om navn og adresse for rapportens skyld!«

Da betjentene noget efter var gået med fangen, dækkede fru Holm et lækkert kaffebord, og inden de var færdige med det, havde ægteparret Holm fået alt at vide om drengenes mislykkede sommerferie.

Jens Holm tændte sin pibe efter kaffen og så over på sin kone. Fru Holm nikkede med et smil. »Storartet ide, Jens, vi har netop brug for sådan et par fyre til at hjælpe til med forskellige ting, men hvad tror du, deres forældre siger?«

»Jeg skal alligevel ind til byen i nær fremtid, hvorfor så ikke stikke derind i morgen. Jeg kan nok låne onkel Karls vogn. — Hør her, Åge og Svend, — hvad ville I sige til at tilbringe resten af ferien i huset her sammen med min kone og mig!«

Om drengene havde lyst. Henrykkelsen lyste ud af deres ansigter.

»Vel, så tager I med til byen i morgen, og så smutter vi op til jeres respektive forældre og ordner den side af sagen, — men se så hellere at få pakket jeres kluns af cyklerne, så I kan få tørt på, for helt tørre er I nu ikke!«

Da drengene sprang ud i gården, var regnet hørt op, og solen dukkede atter frem og strålede ned over dem næsten som et godt varsel om en herlig, spændende sommerferie.

MAGASINETS

FOTO konkurrence

Du kan endnu nå at være med!

Indsend senest den 1. oktober dine bedste billeder til redaktionen af SPEJDERNES MAGASIN.

Konkurrencen omfatter i år 3 grupper:

1: Situationsbilleder fra ture og lejre.

2: Landskabsbilleder.

3: Billeder fra Jubilæumslejren.

Der er tre aldersklasser: A: ulveunger, B: spejdere og skovmænd, C: rovere og førere.

Skriv bag på hvert billede: navn, adresse, afdeling, gruppe for bedømmelse og aldersklasse. Husk returporto.

Se præmielisten i majnummeret af Magasinet.

JUBILÆUMS

Torsdag den 2. juli: Tusindtallig var den skare spejdere, der havde sat kursen mod Ahl Hage ved Ebeltoft, hvor den 6. korpslejr skulle afholdes. Efter programmet skulle lejren først åbnes for etablering efter kl. 16, men allerede midt på dagen nåede de første troppe frem, og snart var der en endeløs kolonne uden for lejrens hovedindgang, der derfor blev åbnet ved 13-tiden. Det var et overdådigt syn at se alle disse spejdere marchere ind gennem den store portal med de ca. ½ m høje birketræsbogstaver: DET DANSKE SPEJDERKORPS JUBILÆUMSLEJR. Denne portal dannede med de to teepees, der stod på hver side af vejen, den helt rigtige indgang til en primitiv spejderlejr.

Rækken ville ingen ende tage. De første tre timer var der en stadig march af khakiuniformer med tørklæder i alle mulige farvekompositioner og mønstre. Man fik en underlig frysende fornemmelse ved at se alle disse drenge, der i de næste seks dage skulle være med til at danne en ny by ca. 4 gange så stor som nabobyen Ebeltoft, være medlemmer i et samfund af købstadsdimensioner — hver især være synlige led i den kæde, der binder korpset sammen til en enhed fra den nordligste trop på Grønland over Færøerne til den sydligste på Lolland.

Vejret var regnfyldt og blæsende, så det blev et hårdt job at rejse telte, hvis lærredssider stod ud som sejl på et skib i stærk kuling. Flere telte — især i stabslejren — klarede heller ikke den kraftige blæst, og man kunne begynde opsætningen forfra. Men inden aften stod teltbyen der. Mange tropsportaler var allerede rejst for at markere, at netop her holder troppen til.

De store distriktsportaler var i forvejen skudt i vejret, rejst af rovernes arbejdshold, der hele lejren igennem ydede en stor indsats. Telefonledninger og vandrør var lagt ud, latriner var gravet, og alt var gjort klar til den store invasion. Til disse arbejder havde CF-kolonnen ydet en værdifuld indsats.

Spejderne, der nu var gået til ro, sov trygt i deres poser spændte på, hvad korpslejren ville bringe af oplevelser og lidet anende hvor stort et arbejde, der var gået forud for at de netop kunne opleve den store lejrs særprægede stemning.

Det var ved at lysne. Klokken var lidt over halv tre. Hele den store teltby slumrede — kun vagten var vågen og standsede alle, der ønskede adgang til lejren.

Jeg gik en tur ned gennem denne kolossale lejr, hvor alt åndede fred. Tænk her lå over 8000 spejdere fra alle landets egne — her lå ca. 500 udenlandske spejdere, alle forskellige og dog spejdere med samme lov og løfte. Denne store skare ville skille sig ud fra andre samlinger af unge, idet man her vil møde kammeratskab og hjælpsomhed og ingen trang til spektakler. Her spørger vi ikke om navn og stilling — her er vi alle dus, gamle kendinge selvom vi mødes for første gang. Og dette har varet i 50 år og vil vare ved, fordi ideen i spejderiet stadig vil være ung og tiltrækkende, og dette skyldes Baden-Powells genialitet i planlægningen af det program, hans første spejdere skulle arbejde efter, og som er blevet fulgt af spejdere verden over.

Tankerne går dybt, når man vandrer ene gennem den sovende lejr, mens den gryende dag kaster sit grå-blå lys ned over de hvide og orangefarvede telte. Sidstnævnte farve er vist den dominerende.

Ved syvtiden bliver der liv i lejren. Alle har travlt med at få gjort lejren pæn og præsentabel. Klokken 15 skal alt være i orden.

Fredag den 3. juli: Kl. 14,57 lyder en fanfare fra totemhøjen. Den sto-

LEJREN 1959

„MAGASINETS“
flyvende medarbejder - PLØK
skildrer jubilæumslejren
i tekst og billeder

Det var ikke så let at rejse de store provianttelte i stormvejr.

re lejr stønner i stilhed. Alle troppene står ret på deres lejrpladser med blikket vendt mod lejrens store flagstang på højen omkranset af 13 mindre flagstænger.

Lejrens honoratiores er samlede på højen. Pludselig flænges stilheden af et kanondrøn og i samme nu går alle lejrens flag til tops som ført af een hånd. Det er et imponerende syn at se lejrens ca. 400 flag blafre for vinden. Vejret er godt. Det er ganske vist overskyet, og af og til kommer der en lille regnbyge. Men det er varmt og tørt vejr på vej — iflg. »Jubi-Nyt«, lejrens dagblad.

På flagstængerne uden om hovedflaget smelder vore udenlandske flag. En flyver kredser over lejren, og 15,02 lyder der et sus af overraskelse, og over 8000 hænder peger mod maskinen, der har udløst et flag over lejren.

Det er mørkeblåt og ser flot ud i sit blafrende fald mod teltbyen. Man mindes sagnet om Dannebrog. Flaget er dalet ned over Stokkebjerglejren. En skare spejdere styrter mod totemhøjen med det. Det er TA Anker Pedersen fra 1. Kong Skjold, der har fået fat på det. Han overrækker det til Ove Holm, der ligeså forbavset som vi andre har fulgt dette sceneri. Kun Sct. Georgsgilderne i Danmark var forberedt; det viste sig nemlig at være en hilsen herfra. Det store flag blev bredt ud og beundret af lejrens øverste stab og af en skare fotografer.

På Sct. Georgsgilde-flaget var fastgjort en cylinder med Erik Sjøquists jubihilsen skrevet på gedeskind: »Vi hilser og hylder jer .. — og takker for en god spejderstart.«

Lejren var nu åbnet og musketererne skrev deres navne på det nye skind, idet det gamle er helt udskrevet. Du ved sikkert, at musketererne er: Ove Holm, Tage Carstensen og oberst Wilson.

Lejren var nu åben for besøgende, og snart var der liv overalt i lejren som i enhver stor by. Bladsælgerne bragte »Jubi-Nyt« ud til læserne, medens reporterne søgte efter godt stof til morgendagens udgave. Autografjægerne var ude, og især skotterne fik en travl dag. Men mon ikke hele lejrens onkel John fra Honduras med det hvide Buffalo-skæg havde mest travlt. Han hævdede selv at have skrevet

Sct. Georgsgildernes hilsen studeres. Fra venstre: Ove Holm, Tage Carstensen, oberst Wilson, Erik Østergaard og Thorkild Glad.

Det sydøstlige hjørne af lejren studeres af 3 divisionschefer. Fra venstre: Anker Mikkelsen, Helge Kjelstrup og Jørgen Brøsen.

sit navn mellem 5—800 gange allerede på lejrens første dag.

Man havde indrettet sig og følte sig hjemme, således at alle besøgende forældre kunne tage trygge hjem. Deres dreng havde det godt. I forbifarten hørte jeg en spejder sige til sin mor: »Ærligt talt mor — jeg tror aldrig, jeg har fået et stykke flæsk med så fin svær hjemme!«

Om aftenen samledes alle lejrens indbyggere med gæster til stort lejrbål på lejrbålspladsen, efter at lejren igen til kl. 19,30 havde ligget i en trylleagtig stilhed, medens alle flag blev strøget.

Ind på bålpladsen kom 3. By trop på cykel med »den evige ild«, ilden der var tændt på Ermelunden og ført via de store korpslejrpladser til denne ved Ahl Hage. På pladsen stod en pf fra hvert distrikt med en fakkel, som nu blev tændt ved ilden og derefter kastet i bålet, der flammede op. Den evige ild blev af en løber ført op bag tilskuerne til lejrens vartegn, Vippefyret, der er lavet af roverne fra Helsingør. Den tændte bavn blev hejst op, så den var synlig over hele lejrområdet.

Vejret var med åbningsceremonien. Himlen spredte sine skyer, og det blev klart. Aftensolen kastede sine rødgule stråler ned over de tætpakkede tilskuerpladser. Den store scene med de to bål var smukt afgrænset af en halvcirkel af unge nåletræer.

Snart vekslede underholdning med fællessang. Der var gode sketchs mellem mindre gode. Størst indtryk gjorde sikkert de grønlandske spejdere med deres sang og gode danske annoncering. Ove Holm og Thorkild Glad havde talt og budt velkommen. Også Ebeltofts borgmester bød os alle velkommen og ytrede ønske om også at se os inde i byen, hvor spejderne i Ebeltoft havde opslået tavler med angivelse af de ting, vi burde se. »Det ville ikke være nogen god gerning at rette de gamle huse op. Det er netop byens særpræg, at de er små, gamle og skæve,« sagde borgmesteren. Og vi blev vist enige om, at Ebeltoft er en hyggelig og særpræget by, der havde gjort alt for at vise os gæstfrihed. Så lød tonerne fra »Altid frejdig ....« over lejren, og den første dag var bragt til ende.

Lørdag den 4. juli: Kl. 7 lød reveillen fra Totemhøjen ud over lejren. Efter et par gentagelser af de godt sammenspillede horn hørte man rundt om i lejren de forskellige troppes hornblæsere, der lod deres toner forkynde, at nu var det tid at stå op.

Der blev liv i teltene. Søvnige øjne missede mod den klare dag. Solen stod højt og kastede varmende stråler ned over de små lærredsboliger, så luften i dem blev varm og tyk. Det var bare om at komme ud af poserne og i vandet.

Pludselig hørtes et godt marchorkester — der kunne spille andet end signalmarcher. Det var de friske gutter fra Hornslet, der i pyjamas og på bare ben marcherede til stranden. Det samme gentog sig, når støvet fra lejren var vasket af i det friske vand, og de atter med musik i zebrabenklæder drog til dagens gerning. Jo, de satte deres præg på lejrens morgenliv.

Hvor var vandet dog friskt; så friskt at nogen nøjedes med at dyppe storetåen og børste tænder. Men for de modige var det en dejlig

JUBI-NYT blev en populær lejravis. Bladets fotograf, Jacob Maarbjerg, ses under Jubi-Nyt's flag.

På højen ved lejrbålspladsen hævede lejrens vartegn, vippefyret, sig højt op over lejren. Billedet viser kun ca. halvdelen af tilskuermængden foran lejrbålspladsen.

strand. Ikke så dybt vand, at det var farligt, men dybt nok alligevel. For så stor en lejr var badeforholdene ideelle.

Kl. 8,57 lød fanfarerne igen. Kl. 9,00 gik alle flagene til tops, og nu var det op til troppene, hvad de ville opleve, for dagen stod til deres rådighed.

Depotet fik en travl dag. Swopping manglede heller ikke. »Any badges to change?« For en årsstjerne kunne man få en flot tørklædering, der forestillede spejderhilsenen eller måske en engelsk liljenål. Skotterne var såmænd villige til at bytte deres kilt bort for et korpsmærke. Fristende må jeg sige. Men den går ikke. Det er jo også derfor, de er i så høj kurs. Og samtidig ser det flot ud. Jeg har ikke set noget, der var pænere.

Om eftermiddagen sås små hold politipatruljer, der drog ud for at undersøge de uroligheder, der var opstået blandt nogle store negerstammer i Syd-Afrika. Det var skovmændenes hike, der skulle danne optakten til den store terrænleg. Om denne hike kan du læse i næste nr. af bladet.

»Do you want to join our campfire to-night?« Når man havde talt lidt med en udenlandsk spejder eller én fra den anden ende af landet, så lød invitationen til at være med i troppens lejrbål i aften, for her havde man planlagt, at der rundt omkring i lejren skulle holdes små kammeratskabslejrbål enten patruljevis eller tropsvis. Og i sådan en lejr gjaldt det jo om at have en spejder med fra et andet land. Rundt om afholdtes hyggelige bål, og efter at selve programmet var udtømt, blev man siddende om det døende bål, hvis gløder ville slukkes, men forinden vil de have brændt et venskab ind mellem

Spejderchefen (til højre) og lejrchefen på besøg hos de svenske NTO-spejdere.

to troppe — mellem to nationaliteter.

Og nogle troppe sluttede med et traktement af en eller anden art. Te og ostemadder stod den på flere steder.

I dagens løb var budstikken gået gennem lejren fra pf til pf for at give besked om en samlet patruljeførerappel på lejrbålspladsen. Den blev afholdt kl. 22,30.

PF-erne fik en del at tage med hjem, og desuden var der gjort en dels ud af synsindtrykkene. Røde og grønne blus oplyste fra tid til anden omgivelserne ved lejrbålspladsen. Det var en oplevelsesrig aften, og den enkelte patruljefører gik vist med en egen indre stolt følelse af at være pf i Det Danske Spejderkorps.

Det blev sent inden lejren kom til ro i aften.

Søndag den 5. juli:

Reveillen lod ikke vente på sig. Også i dag hvælvede en mørkeblå himmel sig som en kuppel over de næsten 9000 spejdere, der hurtigt var i aktivitet. Hurtig spisning og vask for i dag var der fælles gudstjeneste. 8,45 lød kanonslaget, og snart vajede alle lejrens flag mod sommerhimlen. Straks satte alle distrikterne sig i sving, og den ene kolonne efter den anden marcherede mod lejrbålspladsen. Det var et stolt skue, som man ikke glemmer. Spejder efter spejder — faner og standere — et farverigt »optog« i stadig march. Jeg stod ved vippefyret og betragtede sceneriet.

På pladsen, hvor bålene ellers plejede at flamme og kaste sine gnister mod himlen, stod et stort, smukt birketræskors, så gribende, fortællende i sin primitive nøgenhed.

Fanerne gled stille ind i en halvcirkel bag korset, og de over 8000 tilhørere satte sig stille ned.

Pastor Fritz Lerche, søspejderchefen, trådte frem, og den sorte præstekjole med den hvide krave dannede en smuk kontrast mod det grønne græs og de rød-hvide faner.

Efter gudstjenesten gik hver trop til sin lejrplads.

Mens spejderne har lyttet til ordene under gudstjenesten har politiet haft travlt med at dirigere de lange rækker af biler, der i stimer søgte mod Ahl Strand. Molboerne var imponerede over det store antal gæster, korpslejren fik om søndagen. »Vi føler os som 1 mod 20,« skrev de i deres lokale avis. Og korpset havde kun grund til at være tilfreds, for man regner med, at lejren fik omkring 40.000 besøgende, det største antal nogen korpslejr har haft på een dag. Til gengæld var der under 5000 om fredagen.

Der var rig underholdning for alle. Alene lejrens organisation og opbygning var en oplevelse for de mange forældre og andre gæster. Nogle troppe bagte vafler, og på

Allerede fredag morgen, inden alle telte var rejst, blev Jubilæur

Allerede fredag morgen, inden alle telte var rejst, blev Jubilæumslejren rotograferet fra luften. Kan du finde dit eget telt?

var imponerede over det store antal gæster, korpslejren fik om søndagen. »Vi føler os som 1 mod 20,« skrev de i deres lokale avis. Og korpset havde kun grund til at korpslejr har haft på een dag. Til gengæld var der under 5000 om fredagen.

Der var rig underholdning for alle. Alene lejrens organisation og lejrtorvet spidstegte Brønshøj divisionen en tyr. 1,50 krone pr. skive. Og der var rift om lunserne. Også i fredags på første besøgsdag måtte en tyr lade sig dreje på spid for i cheks. Det var en fin gestus. De rare penge går ind i jubilæumsfonden, der kommer til at bære Ove Holms navn.

Der var gået lejrplage i »sove-

slejren rotograferet fra luften. Kan du finde dit eget tell?

lejrtorvet spidstegte Brønshøj divisionen en tyr. 1,50 krone pr. skive. Og der var rift om lunserne. Også i fredags på første besøgsdag måtte en tyr lade sig dreje på spid for at more tilskuerne.

Overskuddet blev på 500 kroner, som divisionen overrakte Ove Holm i cheks. Det var en fin gestus. De rare penge går ind i jubilæumsfonden, der kommer til at bære Ove Holms navn.

Der var gået lejrplage i »soveposehylsterkamp«. Enten siddende overskrævs på en rafte — en munter tvekamp fra »hesteryg« — eller stående på et par triller. Hvem slår først den anden ned? Det morede åbenbart publikum, for alle steder, hvor der blev kæmpet, samledes små klynger af gæster, der kom med opildnende tilråb. Senere blev kampen gjort mere krævende, idet de kæmpende fik bind for øjnene.

Der var »landskampe« og landsdelskampe både i nævnte sport og i boksning, fodboldkampe etc. Også madlavning udgjorde sin del af underholdningen.

Der var kun rosende bemærkinger om den store, velindrettede lejr.

Om aftenen afholdtes måske landets hidtil største lejrbål, idet man regner med, at der var over 25.000 til stede.

Gilwellspejderne, der havde været til Gilwellgensyn, kom marcherende samlet til bålet. Der var over 300 mødt frem. Den største del af dem deltager i hele lejren som aktive førere.

Var lejrbålet i fredags lidt tamt, så var dette til gengæld alle tiders lejrbål. Måske lige lovlig langt for gæsterne, der ikke er vant til at sidde så længe på en hård jord. Det varede ca. 2½ time. Johan Kromann, der også ledede bålet i aften, var i topform.

Der blev sunget og råbt. Og der blev underholdt, tør jeg nok sige. Alle vore udenlandske gæster var fremme, iblandet dansk underholdning. Jo, her var revy med internationalt præg. »Første gang i Danmark,« ventede man ville blive sagt. Også de grønne KFUM-spejdere var fremme, og de fremviste en fin færdighed i brugen af spinningsreb. Græske og færøske folkedanse. Islandsk sang. Skotternes 80 deltagere i kilt og hvide skjorter så flotte ud. Sækkepibe og dans. Gjøngernes indianer-optrin, der var festligt og flot udstyret, gjorde sig dog ikke helt, da man ikke rigtigt kunne fange danserne. Vikingerne fra Charlottenlund havde også gjort noget ud af det og optrådte som vikinger, som de gjorde i hele lejren. Et skiffleorkester gjorde lykke. Stort bifald. Ligeledes de to norske gutter med guitar. Også de to spejdere fra Liberia. Sangen var for os noget ensformig, men da den ene brød ud i en cha-cha-dans, var alle med med håndklap i samme takt. Men Jan med guitar og calypsosang gjorde allermest lykke. Bragende

bifald og hatte blev kastet højt i luften. Mon alle har fået sin hat igen? Dacapo. Johan kunne næsten ikke styre publikum, der var ellevilde af begejstring. Det må altså være tidens musik.

Men Hornslets musikalske eventyr høstede også et velfortjent bifald.

Jo, her skete noget. Størst indtryk på de lidt ældre spejdere gjorde jo nok Wilsons hilsen fra Dan Spry til hvilken, han føjede sin personlige hilsen til Det Danske Spejderkorps.

Bålet sluttede med »Altid frejdig når du går«.

Da afskedsstunden var inde, kunne de besøgende glæde sig over en ualmindelig smuk og stemningsfuld hjemtur. I den skønne sommeraften flammede 220 bål langs stranden ved Ebeltoft Vig. Langs hele Strandvejen havde hus - og haveejerne illumineret med kulørte lamper, og især boligselskabets store ejendom på Strandgaardshøj frembød et meget smukt skue. En begivenhedsrig dag blev taget med i poserne.

Mandag den 6. juli.

Efter at flagene var sat, marcherede de forskellige distriktslejre til stranden, hvor over 8000 par hænder skulle i arbejde for at udøve en good-tuurn over for værtsbyen Ebeltoft, idet man ville udvide Ahl strand, ved med de bare hænder at bygge seks store stenhøfder ud fra stranden efter projekt af byens tekniker. Havet og sandet sørger selv for resten, og i løbet af få år vil der være skabt en smuk badestrand. Alle gik i arbejde med højt humør, og efter 2 timers arbejde var alle høfderne færdige, og man kunne gå tilbage til sin tropslejr. Snart duftede der af urskov over hele lejren.

Afrikanske stammer inden afgangen fra det fredelige Kalø-distrikt.

Der var trængsel ved spidstegningen, som Brønshøj divisionen havde arrangeret på lejrtorvet.

UROLIGHEDER I SYD-AFRIKA

Ved 16-tiden begyndte igen en storstilet march af frygtindgydende negerstammer med mange farver krigsmaling. Og her så man rigtigt, hvor mange forskellige tørklæder, der bruges rundt om i korpset. Da krigerne sad på jorden med tørklæderne på sørøvermaner om hovedet, mindede de om en kæmpemæssig tulipanmark. Røde, gule, grønner, blå, flerfarvede og ternede. Farvefotograferne måtte her kunne finde egende motiver. Busser gled ud med politisoldater og farvede krigere. Kilometerlange rækker af krigsmalede negre vandrede mod stationen i Ebeltoft. Herfra udgik det længste tog i byens historie. 24 vogne stønnede og knagede på skinnerne til Draaby station. Alle stiger ud! Endnu en togtransport førte andre 2500 spejdere ud i terrænlegens eventyr.

Atter en hård vandring ad sandede hulveje gennem et pragtfuldt og kuperet terræn til det område, vort kort med de fremmedartede navne dækkede.

I hovedkvartererne blev krigerne opildnet til kamp af deres høvdinger og afguder. Nu gjaldt det om at erobre liv (farvede bærepinde). Også røde fjer fra Furako-fuglen skulle samles.

Over 8000 drabelige krigere bevægede sig i det over 40 km² store terræn. Men alle kom i kamp. Spændende og nervepirrende snig-

ninger gav stof til mange samtaler fremover. »Er du tosset mand, sikke en kamp ....«. Over de forskellige forter vejede det sydafrikanske flag. Jo, der var gjort noget ud af øvelsen. På hovedvejen gennem terrænet var etableret vejspærringer for at anmode bilisterne om at køre forsigtigt de næste 8 km — gennem øvelsesområdet. Der var oprettet specielt øvelseshovedkvarter med telefon i tilfælde af evt. ulykke. Heldigvis skete der ingen større skader.

Øvelsens ophør markeredes ved at bilsirener tudede 3 gange ½ minut. Og så begyndte hjemturen for de trætte og udasede krigere.

Tirsdag den 7. juli:

I dag fik vi lov at sove længe, nemlig til kl. 8. Det blev en varm dag. Flere troppe gjorde allerede fra morgenstunden klar til afmarch. Og efter at kogebålene var slukket for sidste gang, blev de dækket til. Teltene blev lagt ned, rullet sammen og puttet i posen. Portaler blev skilt ad, besnøringer løst og snart var troppens plads klar til aflevering. De første afdelinger måtte marchere af sted for at nå deres tog. Den sidste store lejrmarch begyndte. Atter det maleriske skue fra ridderfilmene skulle vi opleve. Den store afslutning på lejrbålpladsen var fremrykket en halv time. Den store skare spejdere tog plads og over de siddende skikkelser vajede en skov af standere.

Ebeltofts borgmester talte til sine gæster. Takkede for besøget og ønskede på gensyn. Ligeledes udtrykte borgmesteren sin tilfredshed med høfderne, som spejderne på få timer havde fået bygget. Opførelsen af disse havde været drøftet de sidste 11 år i byrådet.

Thorkild Glad takkede spejderne for deres opførsel i lejren og for deres høje standard. Også han udtrykte sin tilfredshed som lejrchef med lejren.

Korpsets fane blev af Heimdal divisionen overgivet til korpset af en 6-mands stor fanevagt. Dette skift så godt ud. I lejren var der ingen gennemgående konkurrence, så derfor blev fanen, som Heimdal erhvervede i Grenaalejren, overgivet i korpsets varetægt. 1. Glostrup afleverede korpsstanderen.

Ove Holm og John Wilson talte også til spejderne, og til sidst mindede Johan Kromann om, at det måske var sidste gang, at hele korpset var samlet. Jubisangen blev sunget for sidste gang, og man skiltes.

Den ene trop efter den anden forlod lejren med bagagen på ryg eller i kærre. Et sidste blik ud over lejren, der var ved at blive affolket. Et sidste farvel.

Dog blev en del troppe tilbage. Det var DSB taknemmelige for. Flere af disse troppe afholdt et rigtigt tropslejrbål, inden man måtte løsrive sig helt fra den store oplevelse, det havde været at deltage i Jubilejren 1959.

Der var trængsel og mange hænder i sving ved høfdebygningen.

Lejren er ved at være slut. Distrikterne ankommer til afslutningen på lejrbålspladsen.

Alle vi, der deltog, skylder dens arrangører en tak for en god og velorganiseret lejr.

Pløk.

PS. I dag, onsdag den 8. juli, ligger lejrpladsen næsten som den dag, korpset overtog den. Folk fra egnen har udtrykt deres beundring over den måde, på hvilken lejren er blevet afleveret. Afleveringen er up to standard — vi kan være den bekendt. Kun nedstrampede stier fortæller om det liv, der har udfoldet sig på den nu øde græsmark, hvor maskinsave skærer de rafter op, som engang var stolte portaler.

Puma, Niels Møller, 7. Aarhus flok.
Graabror og Bagheera. 3. Odense flok.
Toomai, BF Nils Sanvig, Grænselandets Sønner, 4. Frederiksberg.
Sporfinder, BF Jens Krarup Nielsen, Claus Nars flok.
Maar, BF Jacob Skovgaard Pedersen, 9. Odense flok.

Ulve på Bellahøj

I Store Bededagsferien havde Absalon divisionen i samarbejde med lejrklubben en stor udstilling på Bellahøj.

Ulveungerne medvirkede naturligvis også i denne udstilling, og de havde som en skærende kontrast til højhusene bygget en 6 m. høj rådsklippe. Her viste de deres jungleoptrin.

Fotograferer du?
Hvis du gør, vær da med i Magasinets fotokonkurrence. Der er en særlig aldersklasse for ulveunger.
Se side 105.

Søren Kanne og 1. Hornslets flokke har haft tur for BF og BA til Århus.

18 ulve fra 3. Taastrup flok hilser Junglenyts læsere.

9 ulve fra Kong Hans flok er glade for deres 30 km vandreplade.

Fra ulvedagbogen. 1 August 1959.

Vi har været i sommerlejr !!! Vi kørte med bus til hytten, der ligger i en skov nær ved vandet. En stor å løber gennem skoven, den kaldte vi selvfølgelig Waingunga. Vi oplevede noget spændende og nyt hver dag, vi var på sporleg, jagede vilde heste, og en dag havde vi „nummerleg". Vi blev delt i to partier, og alle fik et nummer heftet for og bag. Det ene hold skulle gemme og forsvare en skat, mens vi andre skulle snige os ind på skatgemmerne, uden at de måtte se vort nummer, ellers råbte de vort ulvenavn, og så måtte vi have et nyt nummer hos Baloo, før vi kunne snige os afsted igen. Hvis vi så fjendens nummer, råbte vi ulvenavnet, og så måtte de hente et nummer hos Bagheera.

En dag havde vi negerdag. Efter morgenparaden klædte vi om til negre, d.v.s. vi trådte an i badebukser. Vi holdt krigsråd i rød bande og bestemte at vi ville male slanger på ryggen, og på brystet ville vi have ribbenene malet med hvidt, så vi lignede skeletter. Da alle var malet, fortalte Akela om amuletter. Sådan nogle skulle vi så lave. Desuden skulle hver stamme fremstille en slags gud. Kl. 11 ville den store Umba, øverste medicinmand for alle stammer, ankomme med sit følge for at modtage gaver. Vi fik travlt, for vi ville også lave en hytte, men i rette tid løb vi ned til mødepladsen, og her sad Umba i den gamle gyngestol. Han var en flot medicinmand, med noget tøj slynget om sig og et flot bastskørt. Umba havde maske på med et afgnavet ben stukket gennem næsen. Vi forærede Umba nogle regnorm og et par snegle, vi havde fundet. Umba holdt tale på negersprog, og sagde at vi skulde til festmåltid, der bestod af „urskov" og stikkelsbærgrød.

Nu er der desværre ikke plads til mere om sommerlejren, der var ellers meget endnu at fortælle, men jeg vil gerne med igen næste år !!

Med hilsen, Rann.

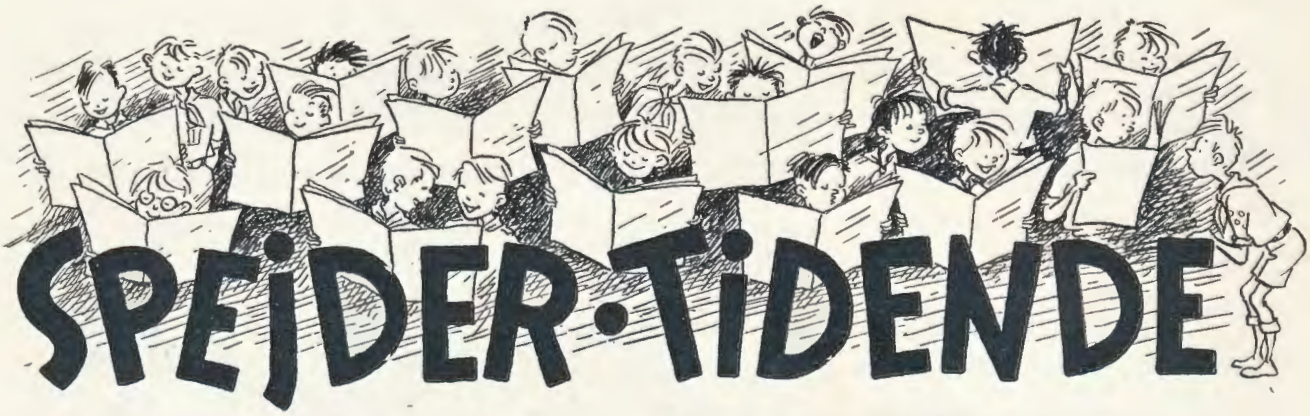

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

VERDENS-JAMBOREEN
på Philippinerne

11—12.000 spejdere fra 50 lande har deltaget i verdens-jamboreen på Philippinerne i dagene 17.—26. juli.

Kun 2 danske spejdere deltog, nemlig patruljefører Steffen Hansen-Nord, Svinninge, og skovmand Steen Allesen Holm, 1. Godthaab trop. Sammen med 40 svenske spejdere fløj de i chartret flyvemaskine. I Bruxelles fik de desuden selskab af et hold belgiske spejdere.

Magasinet vil i næste nr. bringe en beretning fra Steen om deltagelsen i jamboreen.

Absalon divisionen havde på sin udstilling på Bellahøj også indrettet en Zululejr.

En af opgaverne ved Valdemar Sejrs divisionens turnering var at fremstille et sæt tøj af en stor papirpose.

Indvielse af tropshus.

1. Faxe trop og flok har foretaget indvielse af deres nye hus den 19. april, og det blev en stor dag for troppen og flokken.

Huset er beliggende på Jernbanevej i Faxe, hvor Faxe Kalkbrud venligst har stillet grund til rådighed, og byggeriet har fundet sted for et fond, som spejderne selv har frembragt ved forskellige arrangementer. Det var på ca 12.000 kr. Spejdere, ulve og tropsråd har selv udført et stort arbejde ved husets bygning. Det består af et stort tropslokale, entre, patruljelokale, køkken og toilet.

Ved indvielsen medbragte mange af gæsterne gaver, og der blev plantet et lærketræ på pladsen af grevinde B. Moltke.

FREMLYSNING!

Først i april måned er der fundet et Silva-kompas ved Kattehalemosen. Ejeren kan ved henvendelse til korpskontoret få det udleveret.

JAMBOREE-ON-THE-AIR

Det internationale spederbureau, der står for årets »luft-jamboree« for radioamatører, har oplyst, at udsendelserne vil finde sted fra midnat GMT den 23. oktober til midnat GMT den 25. oktober.

Kaldesignalet fra Ottawa bliver: VE 3 JAM.

Vi skal i næste nr. af Spejdernes Magasin meddele bølgelængdeområde.

Blokhuset blev bygget på 3 dage, og var en af gevinsterne i Absalon divisionens lotteri.

JORDEN RUNDT I 80 DAGE

Årets Sct. Georgs løb.

5. Odense trop har igen i år haft et både spændende og morsomt løb med deltagelse af troppens patruljer samt en patrulje fra hver af de øvrige troppe i Odense.

Optakten til løbet var et møde i Reform Klubben i London. Mødet overværedes af patruljerne om fredagen, som selve løbet fandt sted i week-enden den 11.—12. april. Under mødet blev dagens begivenheder drøftet, specielt det store tyveri ved højlys dag i »Bank of England«, og tyvens chancer for at undgå at blive pågrebet.

Dette foranledigede Mr. Phileas Fogg til at indgå et væddemål om, at han ville påtage sig at rejse rundt om jorden på 80 dage. Til at være sig behjælpelig med at følge i kølvandet på Mr. Fogg fik Mr. Fix, der var detektiv, og som fandt væddemålet mystisk, stillet 18 hold (patruljer) fra eftersøgningsafdelingen i Scotland Yard til rådighed.

Alle 18 hold blev på deres færd stillet over for mange opgaver. I Port Said måtte de ved hjælp af harpuner bjærge poser i land fra havnen. Det viste sig, at poserne indeholdt de savnede arrestordrer til Mr. Fix. På den videre færd oplevede de Indiens mystik, besøgte et kinesisk tempel i Hongkong, hvor røgelsesskyer drev gennem det med tæpper og tændte papirslygter smykkede lokale. Inden hjælpeholdene gik ind i templet, havde de korrekt sat sko og støvler udenfor. Men de ophidsede buddhister blev ved synet af de mange europæer i deres helligdom så rasende, at de fjernede alt fodtøj og bar det hen på den store hovedgade The Bund. Derhen måtte man så gå på strømpesokker eller barfodet for at iføre sig det igen.

På den videre fart om jorden nåedes solopgangens land, Japan. Ved Yokohoma spiste man ris med pinde, skidne æg og svalereder. Senere gik turen med Pacific banen over Amerikas udstrakte prærier. Mens man sad og småblundede i de slingrende waggoner, hørtes pludlig råb og skrig. Det var Sioux indianerne, der overfaldt toget.

Ved hjælp fra et nærliggende fort lykkedes det at jage indianerne på flugt, og turen kunne fortsætte.

Da eftersøgningsholdene nåede Niagara, var broen skyllet bort, så man måtte klare sig over floden ved hjælp af udspændte tove. Den store Erie sø forceredes ved hjælp af tømmerflåder. Så der skete mange ting undervejs for de 18 eftersøgningshold.

Sidste akt foregik på pigespejderskolen ved Korinth, hvor Mr. Phileas Fogg indfandt sig, præcis som altid.

Vi har tidligere fortalt om Hobro-spejdernes fine, nye hus. Her er det.

Glemte sager fra Jubilæumslejren

Vi bringer her en fortegnelse over glemte sager fra Jubilæumslejren. Skulle du ud af listen nikke genkendende til ting, der er dine, skal du skrive til rådsformand for 1. Ebeltoft trop, hr. overbetjent V. Brøgger, Ebeltoft. Ved skriftlig henvendelse må frankeret svarkuvert vedlægges.

Armbåndsurer af følgende fabrikater:
»Ralco«, »Masel«, »Sultana«, »Bifora«, »De luxe«.
2 fotoapparater, Agfa Clack 6042/030 – Zeis Ikon 520/2.
Pung m. billede af cowboy, indh. mindre beløb samt en rød pung med penge.
Telt, orangefarvet i pose.
Brødkniv, indbrændt ABS-DA.
Spejderbælte, mrk. »Jørgen« og m. 30 og 45 km.mærke og 2 mødeknapper – do. m. 45 km.mærke – do. m. 30 km.mærke – do. m. dolkeskede u. dolk – do. m. dolk med hestehoved på skæftet – do. gammelt.
Regnfrakke, plastic, svejsede sammenføjninger.
Oilskindsregnfrakke, sort, gammel.
2 badebenklæder, blå uldne, mrk. »Bech, Dragør« og »I. T.«
Stavlygte, blå bund.
Spejderdolk i sort metalskede.
Toiletgarniture, beigefarvet skind.
Spejderhatte, 13 stk. (1 m. rød esprit, 1 m. grøn esprit og 1 m. brun læderrem om).
Søspejderhue.
2 skråhuer (grå med grøn kant).
3 feltspader.
1 plasticflaske.
1 cykletaske (militær).
1 Kit-Kat taske m. indhold: Skopudsegrej og forbindssager m. m.
1 frottehåndklæde, hv. m. røde striber.
1 par khokistrømper.
1 trekantet grønt tørklæde mrk. »B. M.«
do. rødt tørklæde m. blå kant.
1 Wilsonbluse
1 venstre sandal.
1 par brune gummistøvler, mrk. »S. R.«
1 lærredspose, mrk. »Ry 595«, indh.: blå badebenklæder.
1 par lange mørkeblå garbordinebenklæder, drengestørrelse.
Sweater, mørkeblå m. lynlås.
do. brun u. lynlås.
Skjorte, grønternet, mrk. »A. V. J.«
Undertrøje, mrk. »Kjærsgaard Hansen«.
do. uden ærmer.
1 pose til sovepose.
Gummiregnfrakke, grøn m. knapper.
do. m. lynlås, mrk. »H. L.«
do. sort, lille størrelse.
Plasticregnfrakke, røgfarvet m. fast hætte.
Vindjakke, mørkeblå, mrk. »Peter Andreas Busch«.
Vende-vindjakke, beige og grøn, lille størrelse.
Cyklekurv, flettet.

Hvem har en økse med læderskaft for meget?

Jeg var medlem af klan 20 i Ebeltoft og lånte under oprydningen den sidste dag min private økse ud uden at få den tilbage trods efterlysning. Den SM, rover eller fører, der havde brug for den dengang, kan sikkert undvære den nu og returnere den til ejermanden, SM Søren »Paw« Paltorp, 5. Østerbro trop, Frydenlundsvej 43, Vedbæk. På forhånd tak!

Spejderne i Livingstones Fodspor —

For 100 år siden blev søen Nyasa opdaget af David Livingstone, og i den anledning vil spejderne fra Nyasaland nu trave samme rute igennem fra Zambesi floden til søen Nyasa, som Livingstone benyttede.

Alle Livingstones lejrpladser vil blive besøgt, og ved stedet, hvor han først nåede den store sø, vil de rejse et mindesmærke for Livingstone.

Røde Kors Kursus i Herlev.

I foråret afsluttede Herlev-spejderne et tre måneders kursus i nødhjælp. En divisionsassistent lededе kursus, Røde Kors afdelingen i Herlev hjalp med rekvisitter, Herlev skole stillede lokaler og undervisningsmaterialer til rådighed, og endelig myldrede hver gang 29 spejdere frem til kursus.

Resultatet blev, at alle 29 spejdere bestod, og de kan nu bære Ungdoms Røde Kors nålen til civilt brug og førstehjælpsmærket på deres uniform.

Kongsdal trop

har deltaget i et samaritterkursus, der blev ledet af den stedlige læge.

Ungarske spejdere i eksil.

Under og efter urolighederne i Ungarn søgte mange mennesker bort fra Ungarn, fordi de følte sig truet der. Mange af disse har oprettet spejdertroppe, og der findes nu ikke mindre end 54 sådanne troppe med ialt 4.970 spejdere. 22 troppe virker i Nord Amerika, 19 i Europa, 11 i Syd Amerika og 2 i Australien.

(The Scouter)

NYE·DAVDE·TIL ÆRES·SIDEN

RIDDERE

Aalborghus trop
PF Nic Michelsen
2. Esbjerg trop
Niels Due Abrahamsen
1. Birkerød trop
Kjeld Georg Christensen
6. Godthaab trop
PF Leif Petersen
1. Næstved trop
PF Gert S. Jensen
PF Jan Baden
Kongsdal trop
PA Gorm Nielsen
Peter Søgaard Nielsen
Leo Andersen
Emdrup trop
PF Knud Jensen
Virum trop
Carl-Gustav Wied
2. Nyboder trop
Erik Petersen
Karl af Riise trop
PF Steffen Johansen
10. Odense – Blackfeet
PF Erik Falbe Schmidt
Pionertroppen
Preben Berthelsen
Jørgen Berthelsen
Falkonerspejderne
PF Ole Poulsen
SM Preben Ebbe
SM Henrik Juul Hansen
SM Erik Walther Møller
SM Henning Engdorf
SM Poul Geriche
Chr. d. II.'s trop, Nyborg
SM Erland Ankersen
PF Preben Friis Jensen
PF Jørgen Mørup Jørgensen
PF Svend Hvass
Ole Sørensen
2. Sundby trop
SM Erik Larsen
SM Kai Martinsen
1. Brønshøj trop
Mogens Nord Larsen
Bjarne Frederiksen
Niels Bennick
Jens Kampmann

VÆBDERE

1. Ballerup trop
SM Jørgen Lindegaard Petersen
SM Peter Mose-Christensen
6. Østerbro trop
PF Ole Bastue Jacobsen
Erik Schmidt-Hansen
Tors trop
PF Jørgen Damsgaard Jensen
Jon Litles trop
PF Steffen Johansen
2. Herlev trop
Lars Thau
Bytroppen, Nykøbing F.
Elmer Wendelbae Jensen
6. Godthaab trop
John Ove Witzel
Bjarne Nilsson
Jørgen Brahes trop
SM Hans Henning Jørgensen
1. Næstved trop
PF Paul L. Hansen
Laksetroppen
Poul Bach
PA Uffe Kofoed Eriksen
6. Vesterbro trop
Svend Palludan
PA Finn Andersen
Birkebeinerne
PF Hans Rudloff
Gjøngerne
PA Ole Skouenby
Jesper Gram Andersen
1. Valdemar Sejr
PF Bjarne Jensen
PF Bjarne Hermansen
PA Jørgen Thygesen
Virum trop
Jens Peter Christensen
Hans Krohn
Peter Sidenius
Kai Funch
Emdrup trop
PF Steen Christensen
Leif Nord
Verner Christensen
Ørnetroppen
SM Niels Erik Madsen
Kongsdal trop
Carl Gerhard Toft
Niels Ingemann Bregendahl
Peter Pedersen
2. Nyboder trop
Ib Antverskov
3. Charlottenlund trop
PF Per Buje
PA Stig Nygaard
Flemming B. Hansen
Allan Petersen
Pionertroppen
Lars Bo Nielsen
Falkonerspejderne
PA Niels J. Hermansen
PA Lars Elmgren
PA Lasse Brincher
PF Otto S. Petersen
PF Ole Vangsgaard Nielsen
PF Jan Fabricius
PA Arne Mikkelsen
PA Stephan Steffensen
1. Kong Wolmer trop
PF Hans Henrik L. Truelsen
2. Sundby trop
PF Jens Allan Jacobsen
1. Brønshøj trop
Bent Birkholm
Bent Andersen
Chr. d. II.'s trop, Nyborg
PA Jørgen Otto Rasmussen
Jørgen Gröes
Erik Stoumann

1. KL. SPEJDERE

1. Kong Wolmers trop
PF Hans Henrik L. Truelsen
SM Kaj Døssing
SM Niels Ole Kajhøj
SM Hans Ole Erichsen
SM Preben Erling Hansen
6. Østerbro trop
Erik Schmidt-Hansen
1. Brønshøj trop
Jens Kampmann
Niels Bennick
Mogens Nord-Larsen
Bjarne Frederiksen
Bent Birkholm
Chr. d. II.'s trop, Nyborg
SM Erland Ankersen
SM Dennis Møller Andersen
SM Orla Stenbæk
PF Larry Laursen
PF Preben Friis Jensen
PF Svend Hvass
PF Jørgen Mørup Jørgensen
PA Tom Jelsing
PA Jørgen Nielsen
PA Jørgen Otto Rasmussen
PA Finn Strandgaard Jensen
Ole Sørensen
1. Emdrup trop
PA Carsten Conrad
SM Sven Nejbjerg
Falkonerspejderne
SM Poul Geriche
2. Vesterbro trop
PF Christian Frandsen
PA Søren Larsen
PF Erik Sindhøj
10. Odense – Blackfeet
PF Erik Falbe Schmidt
Karl af Riise trop
PA Jack Jensen
3. Charlottenlund trop
PF Per Buje
PF Ole Tang
PF Torben Daniel Hansen
Bytroppen, Nykøbing F.
SM Preben Svendsen
2. Esbjerg trop
PF Per Lyngbak
Niels Due Abrahamsen
Ørnetroppen
SM Niels Erik Madsen
Kongsdal trop
PA Gorm Nielsen
Peter Søgaard Nielsen
Leo Andersen
1. Næstved trop
PF Poul L. Hansen
7. Sundby trop
SM Jarl Andersen
SM Vagn Andersen
1. Valdemar Sejr
PF Bjarne Jensen
PF Jes Lynsie Madsen
PA Jørgen Thygesen
Sct. Jørgens trop, Søborg
SM Finn Andreasen
2. Holte trop
Steen Grubert
Aalborghus trop
PF Nic Michelsen
PF Erik Christensen
Tors trop
PF Hans Klestrup
PF Jørn Damsgaard Jensen

VANDRINGER

100 km
Birkebeinerne
PF Hans Rudloff
Claus Starck
1. Valdemar Sejr
PF Nils Strange Nielsen
PA Jens Thorlund Nielsen
Sven Erik Jensen
Knud Strange Nielsen
Jens Richard Schultz
Jørgen Rasmussen
Ørnetroppen
PF Dion Larsen
PA John Solbjerg
Virum trop
Carl-Gustav Wied
Bytroppen, Nykøbing F.
SM Preben Svendsen
SM Steen Madsen – »Moss«
2. Frederikshavn trop
SM Claus Aaen
Arne Haugaard
3. Charlottenlund trop
PF Ole Tang
PA Arne K. Jonsen
Allan Petersen
6. Sønderbro trop
SM John Andersen
SM Klaus Berth
5. By
PF Preben Hansen
Jens Boserup Olsen

NYE·NAVNE·TIL ÆRES·SIDEN

6. Østerbro trop
SM Per Hessdal-Madsen

75 km

6. Østerbro trop
PF Jens Nørgaard
PA Flemming Bo Hansen
Walther Olsen
Hans Otto Kaalund-Jørgensen

1. Langesø trop
SM Carsten Møller

1. Næstved trop
PA Ole Johansen

3. Charlottenlund trop
Per Følner
Allan Petersen

Karl af Riise trop
PA Sven Erik Bøgland
Niels Chr. Petersen
Steen Svendsen
Niels Chr. Petersen

10. Odense – Blackfeet
Per Rønager
Jørgen Møller

Emdrup trop
PF Finn Bjørn Larsen
PA Ole Haaber

60 km

1. Brønshøj trop
Niels Bennick

2. Sundby trop
SM Ole Jæger
SM Kai Martinsen
SM Erik Larsen
PF Bjarne Knudsen
PA Henrik Haus
Søren Kristensen
Jan Schultz
Per Felt
Gert Madsen

1. Emdrup trop
Cannot Kroner
Søren Seidler
PA Ole Haaber
Henrik Pedersen
Jan Clemmensen

10. Odense – Blackfeet
PF Erik Falbe Schmidt

3. Charlottenlund trop
PA Arne Mølgaard-Nielsen
Flemming Lehrmann
Torben Groos
Per Følner
Flemming B. Hansen
Tomas Koeller
Svend Pontoppidan-Sørensen
Bertel Dalgaard

2. Frederikshavn trop
PA Gorm Mayntzhusen
John Mikkelsen

Michael Jernskjæg
PF Frank Andersen
Knud E. Petersen
Kurt S. Nielsen
Erik E. Jensen
Arne Sørensen
PF Ole Hulten
PA Erik Lund

Ørnetroppen
Kurt Enevoldsen
SM Uffe Thorndal
Jynny Køster
Jørgen Nybøe
PA Bjarne Solbjerg

Birkebeinerne
PF Ib Pedersen

1. Braaskov trop
PF Andreas Hansen
PA Wolfgang Berg
Jimmy Haccau
PF Henning Bernsen
PA Arne H. Poulsen

3. Valby trop
PF Splint
Toomai
Mecki
Tot
Bekko
Sona
Mungo
Lillebror

2. Silkeborg trop
PF Per Sørensen
Arne Christensen

Marsk Stig trop
PF Tom Køhler Rasmussen
Per Busk
Tom Schilling
Per Damkær

1. Taastrup trop
Peter Hansen
Holger Steffensen

Jon Litles trop, Hørsholm
PF Steffen Johansen
PA Paul Erik Larsen
PF Karsten Johansen
Flemming Carlsen
Kjeld Christiansen

1. Langesø trop
PA Ib Jørgensen
John Knudsen

4. Frederiksberg trop
Walther Ratgau
Erik Ratgau
Jeppe Overgaard
Leon Lindevang Kristensen

6. Østerbro trop
Niels Henrik Johansen
PF Ole Bastue Jacobsen
PA Flemming Harboe
Poul Kanstrup Wöhliche
Jørgen Raun
Jørn Rasmussen

1. Ballerup trop
PF Jan Bohart
PA Lars Mose-Christensen

BOGHYLDEN

H. Scharfenberg: Under Nordpolens is. (kr. 14,50 — Hirschsprungs forlag).

Endnu er de amerikanske atom-u-både »Nautilus« og »Skate«s togter under polarisen fra Amerika til Europa i frisk erindring. Vi har læst om det i aviserne og været imponeret af de dristige togter, men vi er ikke mindre imponeret, når man har læst denne spændende beretning af den tysk-amerikanske reporter H. Scharfenberg. Det er spændende stof — og det er virkelighed.

Det kan synes vanskeligt at skrive om bl. a. tekniske ting, herunder atomteknik, så læsningen kan gøres interessant, men også det har forfatteren formået. Mange gode fotografier og tegninger er medvirkende til at anskueliggøre den ellers levende og fængslende tekst.

Leif Hamre: Blå 2 — spring! (kr. 8,75 indb. i lanell — Gyldendal).

Tidligere har Leif Hamre skrevet: »Ambulancefly Otter — 3 — 2 kalder«, som blev en nordisk succes. Hovedpersonerne i den og i »Blå 2 — spring!« er de samme, men du kan sagtens læse sidstnævnte bog, uden at have læst den først udkomne.

Bogen er en flyverroman, og handlingen foregår i Norge i flyvevåbnets jagerafdeling, hvor to venner hjælper hinanden til at opfylde de strenge krav, der stilles til dem som flyvere.

Storslået gave

60.000 kr. til Århus-spejderne.

Ved en sammenkomst i forsommeren for førerne i Århusdistriktet kom direktør Aksel Kier, Århus, med den glædelige meddelelse, at han sammen med sine to sønner og firmaerne Det danske Trælastkompagni, Thomas Th. Sabroe og Co., Korn og Foderstofkompagniet, Fotorama, De forenede Teglværker og trælastfirmaet Carl Rønnow havde oprettet et fond på 60,000 kr. til fordel for korpsets arbejde i Århus.

Det var i mange år direktør Kiers kongstanke, at spejderne i Århus skulle have de hytter, der var nødvendige for arbejdet.

Han skabte i sin tid den økonomiske basis for, at spejderne fik Fløjstrup-hytten, og da Århus byråd i 1950 skænkede spejderne godt 22.000 kr. fra sit befrielsesfond, stillede direktør Kier et lignende beløb til rådighed, således at spejderne kunne erhverve sig tre hytter i Lisbjerg, Thorsager og Ravnsø.

Disse bygninger har det knebet med at klare de økonomiske forpligtelser på, og det store, nye fond er i første række tænkt som en sikring af bygningerne i fremtiden.

Direktør Kier nævnte, inden han overdrog den store gave til distriktsrådets formand, rektor A. Brorson Fich, at han havde haft tre bevæggrunde for at rejse pengene: Hans kærlighed til bevægelsen, det uselviske arbejde førerne udretter for drengene og hans glæde over Det Danske Spejderkorps start af bloddonorkorpset.

Rektor Brorson Fich takkede direktør Kier for gaven og endvidere takkede spejderchefen, Ove Holm, der havde været aftenens taler, for den hjerterigdom direktør Kier havde for spejderbevægelsen.

Jokke

Jokkes kommentar til Jubilæumslejren:
Den var JUBI!

Minder fra

JUBILÆUMSLEJREN

på Ahl Hage

FOTOS —

Motiver: lejrindgangen og luftfoto af lejren

som postkort	0,50
13×18 cm	2,00
18×24 cm	3,50

TOTEMS

lille 0,85

stor (kuglepen) 2,85

SOUVENIRS

6 stk. »Color Slides« (lysbilleder) fra Ebeltoft og Mols	6,00
»De gamle Molbohistorier«, 23 fortællinger, kart	5,50

JUBILÆUMSMÆRKET

som mærkat, ark med 10 stk.	0,50
vævet mærke	1,00

Uniformer

TIL SPEJDERE OG ULVEUNGER

Mørkeblå sweater	25,75	27,75	29,75
Vindtætte underbluser til ulve			
med korte ærmer	12,50	13,50	14,50
med lange ærmer	15,00	16,00	17,00
Ulvehuer alle størrelser			8,00
Spejderhatte			25,75
Spejderbælter			7,00

Spejderbluser, størrelse

	4	6	8	10	12-14
Sanfor, khaki lærred	22,00	24,00	26,00	28,00	30,00

Spejderbukser, blå fløjl

62	64	66	68	70	72	74	76	voksne
20,00	21,00	22,00	23,00	24,00	25,00	26.00	27,00	32,00—38,00

khaki fløjl (lager ca. 1. sept.)

22,00	23,00	24,00	25,00	26,00	27,00	32,00—38,00

khaki uldne m. foer »Wilson«

34,50	36,00	37,50	39,00	42,50

Strømper — i reglementerede farver

perlon, sort og khaki

8	9	9½	10	10½	11	11½	12
7,00	8,00	8,50	9,00	9,50	10,00	10,50	11,00

uld og tråd, sort og khaki

9,00	10,00	11,00	11,50	12,00	12,50	13,00

1/1 uldne, kun khaki

11,50	12,00	12,50	13,00	13,50	13,50	13,50

SPEJDER- OG SKOLESKO

Depotet fører kun kraftige sko, velegnet til drengenes hårde slid. Vi har to kvaliteter, begge af juchtenlæder og med Greyhound garantisåler:

randsyet Oxford

34	35	36	37	38	39
54,00	56,00	58,00	60,00	62,00	64,00

40	41	42	større
66,00	68,00	70,00	74,00—76,00

gennemsyet »Lund«

34	35	36	37	38	39
44,50	44,50	49,50	49,50	49,50	49,50

40	41	42	større
54,50	54,50	54,50	54,50

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunelærer J. B. Skotte Hansen
Ibsvej 21, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begge blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8–16, Lørdag 8–12

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:	Århus:	Aalborg:
Klostervej 19	Frederiksgade 69	Kong Hansgade 1
Telefon 11 24 18	Telefon 3 36 13	Telefon 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

FR. PALM GREISEN
BOGTRYKKERI KBHVN.